

ROBERTO RUSPANTI

Mintha csak álom volna

*Mintha csak álom volna
a fogyó Hold alatt
Finnországban a tóparton
a ragyogó fehér házak
fény borította üveglakain
rézsút tükröződő északi Nap
látom, ahogy képzeleted
a neonfények pötyyözte
vízre rajzol egyszer csak mindent
és azután, nem sokkal később
feldereng az éjsötétben
minden látomásom
és szétoszlik lassan
előttem
ezért reszket bennem a gondolat
hogy elillansz tőlem
abban a percben
amikor megcsókolsz
amikor magamhoz szorítalak*

Az iskola falain túl

*Tele voltunk lelkesedéssel
és Prévert szerelmes verseinek
megnyugtató illúzióival.
A valódi élet az iskola
falain túl várt ránk,
de minket más érdekelt.
Szemhatárunkat a lányok
rajzolták meg és a labdajáték,
tiltott, titkos álmaink
Lady Chatterley szeretőjének kalandjai voltak,
és hogy megérintsük minden lány
mellét az első B-ben.
Mindig volt egy közülük,
aki a legjobban tetszett,*

*viszont éppen ő volt,
akinek nem lehetett
még a kezét sem megérinteni –
így aztán csak félen és ügyetlenül
üdvözlöttük őt a távolból,
ha utunk keresztezte az övét
kint, a virágzó életben,
az iskola falain túl.
Mégis éppen ő volt,
akit nem feledtünk el –
őrzi arcát az emlékezet;
ő kísért minket,
és velünk lesz mindörökké
tiltott, beteljesületlen vágyként,
hogy egyszer az életben
megérinthetjük a mellét
kint, a virágzó életben,
az iskola falain túl.*

Egy nap az úton, ki tudja, mikor...

*Egy nap az úton, ki tudja, mikor,
jön valaki, egy ugyanolyan, mint én,
rád pillant cinkos szemmel,
s te nem szabadulsz a tekintetétől.
Meggérdi, ki vagy te,
és te felelsz majd neki,
megfelelkezve mindenről,
rólam is, aki téged úgy szeret.
Aztán pedig elmész majd vele,
vissza sem nézel,
és én itt maradok minden gyötrelmemmel,
s hiába várok arra,
egy szép álomba zárva,
hogyan egy napon visszatérsz hozzám.*

Simon Adri fordításai